

Sygn. akt III Kow.889/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 11.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Sądzie Okręgowym w Słupsku wniosku **skazanego S. A. s. B.** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie 15§1 kkw w zw. z art.6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

umorzyć postępowanie wykonawcze wobec **skaz. S. A. s. B.** i E. z d. K., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) w przedmiocie **zezwoleń na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 135 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 18.03.2014r., sygn. akt XIVK 101/14 za czyn z art.209§1kk.

UZASADNIENIE

Skazany S. A. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 oraz ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2kk oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przepisy ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe (art. 7 ustawy).

Ustalono, że wobec skazanego S. A. wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 18.03.2014r. w sprawie XIVK 101/14 orzeczono karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, którą postanowieniem Sądu Rejonowego w S.z dnia 25.02.2015r. zamieniono na karę zastępczą 135 dni pozbawienia wolności.

Wskazać należy, że od 1.07.2015r. obowiązuje stan prawny, który w odmienny sposób reguluje rozstrzygnięcie w przedmiocie wyrażenia zgody na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Zgodnie z treścią art. 14 ust 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) „w stosunku do skazanych, wobec których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności i którzy spełniają warunki określone w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.), stosuje się przepisy dotychczasowe”.

Z tego zapisu jednoznacznie wynika, że Ustawodawca ograniczył dalsze stosowanie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, tylko do osoby skazanej prawomocnie na karę pozbawienia wolności, w tym także z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z ustawy o systemie dozoru elektronicznego jednoznacznie wynika, że przepisy tej ustawy można było stosować do zastępczych kar pozbawienia wolności jedynie z uwagi na treść art. 7. Natomiast przepis art.14 ust 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) jednoznacznie wskazuje, że dalsze stosowanie ustawy o systemie dozoru elektronicznego dotyczy wyłącznie kar pobawienia wolności. Zatem obecnie z uprawnień zawartych w ustawie o systemie dozoru elektronicznego nie mogą skorzystać ci sprawcy, którzy zostali skazani przed dniem 1.07.2015r. tj. dniem obowiązywania przepisów zmienionych ustawą z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541), na prawomocne kary grzywny bądź kary ograniczenia wolności, zamienione następnie na zastępcze kary pozbawienia wolności.

Z tych powodów należało postanowić jak na wstępie.